

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE BOEKENJAGER

Een theatersprookje

door

1880

Jonas Lembrechts

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2016

Nr.3325

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet u plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE BOEKENJAGER* op te voeren moet de naam van auteur *JONAS LEMBRECHTS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2016/0220/031
ISBN 978-90-385-13973

© 2016 Toneelfonds J. Janssens/Jonas Lembrechts
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(3 dames – 5 heren)

BOEKENJAGER :

De Boekenjager is leven, de Boekenjager is vrij. De Robin Hood van het geschreven woord, altijd op jacht naar beklijvende literatuur. Het is gemakkelijk om je hoofd door hem op hol te laten brengen. Maar misschien heb je hem ook gewoon wel nodig op de weg naar jezelf.

LENA :

Een moeilijke thuissituatie, het is geen enkele tiener echt vreemd. Maar wat gebeurt er als je het heft in eigen handen neemt en écht de deur achter je dicht trekt? De wereld buitenshuis is wonderlijk en onvoorzien, en een meisje op de dool trekt al snel de aandacht... En wie oh wie weet waar het kind ophoudt en het verhaal begint?

PAPA :

Een mis-begrepen tiener is een ongeleid projectiel. De vaderlijke aanpak mag dan wel doortastend zijn, ze is niet altijd effectief. Het vaderschap is een woeste job, en smeekt soms om drastische maatregelen.

MAMA :

Een mis-begrepen tiener is een ongeleid projectiel. Een misbegrijpende ouder is nog tien graden erger.

BOEKHEKS :

Met koningen en ridders in kisten en oude mannen die voor haar door het vuur zouden gaan – al is het volstrekt tegen hun zin – is er niet veel meer dat de Boekheks kan tegenhouden. Of het zou de Boekenjager moeten zijn, de vrijbuiters van het geschreven woord...

ROBERT :

‘t Doet zeer aan die ouwe stramme knoken, zo moeten buigen. Maar zit er nog genoeg pit in dat oude lijf om je los te rukken uit haar macht?

KONING :

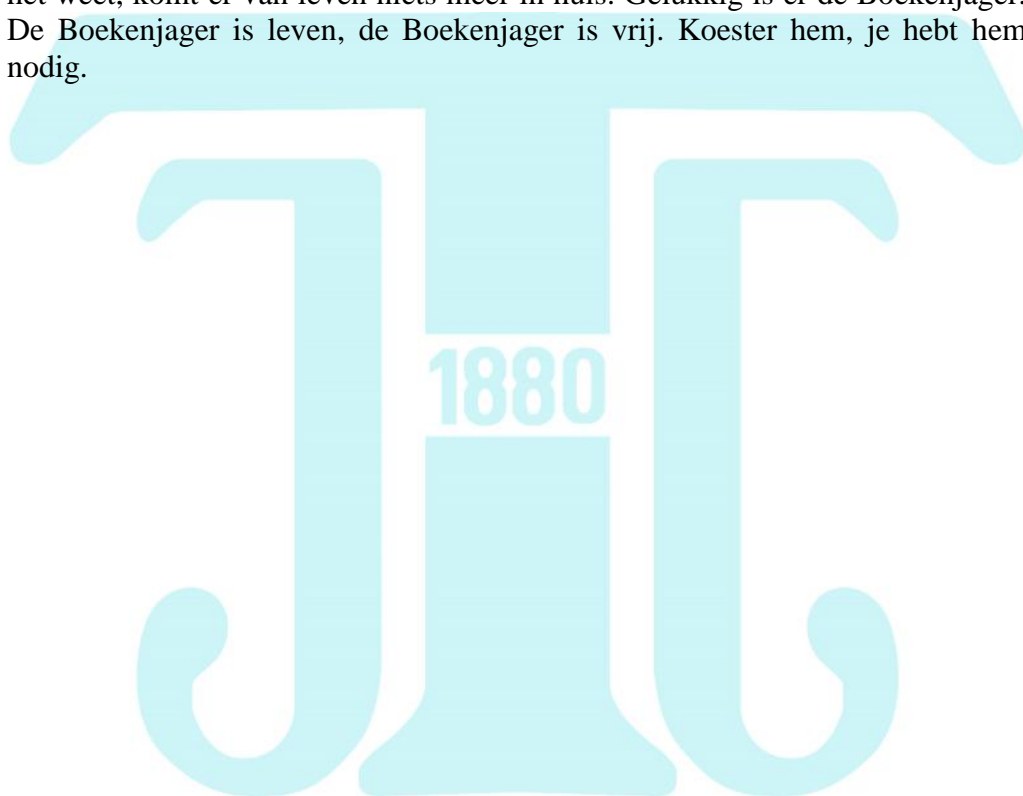
Van koning tot slaafse dienaar, het is een diepe val. Maar als eenmaal die ketenen verdwijnen, heeft men het laatste nog niet van hem gezien!

RIDDER :

“Een boodschap is geen toestemming.” (Maar een ridder is wel een dienaar, niet meer of minder dan dat)

KORTE INHOUD

Boeken hebben macht. Wie dat beseft, staat er al dadelijk een stuk beter voor. Ze hebben een ziel. Ze hebben een leven. Je zal Lena maar zijn. Jong en onervaren in het leven, maar vol van goede verwachtingen. En dan heb je ouders en die verpesten alles. Echt alles. Je zal maar zo'n ouders hebben en er ook nog eens je hele jeugd mee moeten samenleven. Je zou voor minder verdwijnen en de deur met veel kracht achter je dicht slaan. Lena wil een verhaal, Lena wil avonturen, Lena wil leven! En waar kan je beter leven dan in de Wijde Wereld, daar waar avonturen en verhalen maar voor het grijpen liggen. Daar waar je ziel vrij kan zijn, daar waar je kan doen wat je maar wilt. Maar ook de Wijde Wereld kent zijn desillusies. Verhalen hebben macht. Boeken hebben macht. Hou je verhaal goed bij of je bent het kwijt. En voor je het weet, komt er van leven niets meer in huis. Gelukkig is er de Boekenjager. De Boekenjager is leven, de Boekenjager is vrij. Koester hem, je hebt hem nodig.

Scène 1: eentje is geentje**Boekenjagerthema - sprookjesachtig**

(Setting: eerder kaal podium. Twee gloeilampen naast elkaar aan draden aan het plafond. 2 m 30 boven het podium. Een tafel. Drie stoelen. Achteraan een muur, bloemetjesbehang, schilderijtje. Het is licht op het podium. Plots valt alles uit en stil, het licht en de muziek. Achter de coulissen klinkt een luide vloek. (M). Er blijft niet meer dan een roodachtig schijnsel, genoeg om te zien dat M. komt opgelopen, met grote passen. Ze rent tot onder de gloeilamp. Handen in de zij. Ze roept luid.)

MAMA : Marc! *(Ze wacht. Kijkt rond.)*

Zachte begeleidende muziek, dramatisch, langzaam aanzwellend.

(Ze kijkt naar de gloeilamp, strekt haar arm uit, kan er niet bij.)

(Mompelend) 't Is hier ook altijd hetzelfde, hé, nooit eens ne second rust.

(Mama loopt terug af, komt terug met een stapeltje boeken. Legt ze op de grond onder de lamp. Dit herhaalt ze een paar keer, tot de stapel hoog genoeg is om op te gaan staan en bij de lamp te kunnen. Ze heeft hoge hakken aan. Probeert even. Doet dan de hoge hakken uit. Probeert nog eens. Haalt een nieuw peertje uit de coulissen. Draait het ene peertje eruit, het nieuwe erin. De lamp werkt. Ze blijft nog even staan, in het schijnsel van het peertje, op de stapel boeken.)

Zo. Ze kunnen weeral blij zijn, dat mevrouw het hier weer allemaal oplost. Hé, waar zijn jullie dan, hé, luiwammesen, waar hangen jullie uit als het er op aankomt? Kom op, komaan, zeg het: goed werk, mama, heel goed gedaan, mama, wat zouden we zonder jou?

(Mama gebaart een beetje om zich heen. Er is helaas niemand om het haar te zeggen.)

Ha, je weet het... Niets! Dat zouden jullie zijn, niets, niets, niets!

(Papa komt op gelopen, met grote passen. Herhaalt de bewegingen van Mama. bij een tweede lampje.)

Zelfde zacht aanzwellende muziek, iets lager en dramatischer.

PAPA : 't Is hier ook altijd hetzelfde, hé, nooit eens ne second rust.

(Papa af, op met boeken, af, op met boeken, stapelt op, probeert. Merkt dat het niet lukt met zijn veston (krijgt zijn armen niet hoog genoeg). Stapt er terug af, veston uit, probeert nog eens. Nieuw peertje, peertje uit, peertje in. Licht aan. Triomfantelijk. Mama kijkt vol verstomming (merkt hij haar nu echt niet op?))

Zo. Ze kunnen weeral blij zijn, dat meneer het hier weer allemaal...

MAMA : *(Luid, verontwaardigd)* Wie?

PAPA : Hoe, wie?

MAMA : Ha, wie bedoel je, wie zullen er weeral blij zijn, hé?

PAPA : O. Ah, jij, en Lena en... Ja, jullie eigenlijk.

MAMA : Ah zo?

PAPA : Ja, kijk, de lamp was stuk, en ik heb ze vervangen. Daar gaan jullie toch blij mee zijn? Dan moeten jullie dat niet meer doen.

(Mama blijft stil. Gebaart naar zichzelf. 'En ik dan'-gebaren. Ongemakkelijke stilte, Papa kijkt alsof Mama gek is.)

Gaat het wel?

MAMA : Kijk eens goed...

PAPA : Ja?

MAMA : Ik. Heb. Ook. Een. Lamp. Vervangen.

PAPA : Ja, klopt, dat zie ik.

MAMA : Dus, niet te trots, hé mateke, ik heb ook een lamp vervangen!

PAPA : Ja, eentje, maar er waren er twee kapot, wat heb je nu aan eentje.

MAMA : Ik was nog bezig!

PAPA : Eentje is geentje.

MAMA : Twee seconden later, en die tweede was ook gedaan geweest.

PAPA : Eet nog een peentje.

MAMA : Altijd maar met alle eer willen gaan lopen.

PAPA : Blok aan je beentje.

MAMA : Stop!

PAPA : Zie ik daar een weentje?

MAMA : (*Hysterisch*) Stop!

(*Even stil, Mama kijkt woedend.*)

PAPA : Wat is 't toch, mijn Leentje?

MAMA : Ik heet niet Leen, godverdomse rotman!

PAPA : Kunnen we nu nooit eens lachen, zeg?

Scène 2: literaire klepper

Treurig Lena-thema

(*Van boven alles uit klinkt een stem, een meisje, Lena.*)

LENA : Zo zijn ze dus. Zo zijn ze helemaal! Kan je het je voorstellen, elke dag van mijn leven leef ik met hen samen. Ruzie om de muesli, gezeur aan de badkamerdeur, geroep op de stoep. En ik, ik zit ertussen. Plat. Een hamburger, geplet tussen twee wakke broodjes met als enige gezelschap een plastieken lapje kaas en een augurk. Eet iemand me op, alsjeblieft, ik hou het niet meer, ik hou het niet meeeeer!

(*Mama stapt van haar boekentoren af. Doet haar hoge hakken terug aan. Wandelt naar front. Er gaan meer lichten aan.*)

MAMA : Mijn hondje is weg. Al een tijdje, van vier uur ongeveer. Het hoort in zijn

mandje te liggen, maar daar is het niet. Het is zo'n kleintje, zwart, puntige oortjes en zo. Schattig snoetje, spitse snuit, je herkent 'm vast. Moppie heet ie, dat moet je maar proberen, dan, als je zo'n hondje ziet, of ie luistert naar Moppie. Dat zou me echt blij maken, mocht je 'm vinden en 'm naar mij sturen.

PAPA : Is dat beest van je weer de hort op?

MAMA : Dat is geen beest, dat is een hondje. Hond. Je.

PAPA : Maar wel de hort op.

MAMA : Dat wel.

PAPA : Ruim die boeken eens op.

MAMA : Je staat zelf godverdomme op een stapel boeken!

PAPA : Ik sta er op, die van jou liggen daar maar.

(Mama wordt woest, rent naar haar boekenstapel, pakt de eerste eraf en brengt haar gezicht dicht bij dat van Papa.)

MAMA : Weet ge, meneertje, weet ge wat ik met die boeken van u doe? Kijk goed, hé, kijk goed!

Strijdmuziek.

(Mama doet het boek open, pakt een pagina vast.)

PAPA : Waag het...

(Mama begint pagina's uit te scheuren, eerst langzaam, dan sneller. Ze steekt de eerste pagina in de kraag van Papa. De rest smijt ze woest om zich heen. Papa springt van zijn boeken af, Mama springt achteruit, scheurt verder. Zet zich richting front, manisch scheurend.)

Laat dat!

Scène 3: Gewoon. Weg.

(Lena komt achteraan op. Traag, droevig. Papa pakt een boek van zijn eigen stapel en slaat er Mama mee op het hoofd. Mama stort neer, laat haar boek vallen. Papa port haar eens met zijn voet. Zucht diep. Slaat haar eens op haar wang. Mama verroert zich niet. Nieuwe diepe zucht. Papa verdwijnt van het podium, keert terug met een fleecedeken, legt het over Mama heen. Verdwijnt terug.)

Rustig Lena-thema.

(Lena komt naar voren, raapt het boek op. De pagina's. Zet zich aan tafel, legt de pagina's in de juiste volgorde, begint ze terug te plakken in het boek. Stilte. Papa komt terug op. Zet zich aan tafel, bij Lena. Begint met een zakmes een houten figuurtje te snijden. Lange stilte.)

PAPA : Moet jij niet studeren? *(Stilte)* Ruim je moeder eens op.

(Moeder springt recht, onder het deken vandaan.)

MAMA : Je hebt me godverdomme zelf op de grond geslagen!

PAPA : Oké oké, dat spijt me, daar moet je nu nog niet zo woest over gaan doen.

MAMA : Geef hier, geef hier dat mes, dat ik je hart uit je lijf snij en er soep van kook...

PAPA : Daar ga je spijt van krijgen, mevrouwetje!

(Mama werpt zich over de tafel, graait naar het mes, Papa houdt haar met één hand af. Hij schuift zijn stoel achteruit, weg van de graaiende armen. Sluit het zakmes, loopt naar front. Mama krabbelt terug recht, rent Papa achterna, bespringt zijn rug en begint hem te slaan.)

LENA : *(Rustig)* Ik ga weg.

(Stilte. Langzaam daagt de mededeling bij Mama en Papa. Ze staren Lena aan. Lena knutselt verder aan haar boek. Na een tijdje komt Mama van Papa's rug. Klopt haar kleren af.)

MAMA : Wablieft?

PAPA : Ga je weg?

MAMA : Waarheen?

PAPA : Heb je het hier niet goed?

MAMA : Zorgen wij niet goed voor je?

PAPA : Krijg je te weinig van ons?

MAMA : Ben je ongelukkig?

PAPA : Kan je je moeder niet meer aan?

MAMA : Kan je... Hou je kop, man!

PAPA : Ik waarschuw je... *(dreigt met zakmes)*

MAMA : Waar wil je naartoe, mijn lieve kind?

LENA : Gewoon. Weg.

MAMA : Je zou naar oma kunnen gaan. Ja, doe dat, ga naar oma, die kan nog wel eens bezoek gebruiken! En mijn bed van vroeger staat daar nog!

PAPA : We begrijpen je, lieve Lena, het is maar niets om enig kind te zijn met zo'n ouders.

MAMA : Ga naar oma, en passeer eerst nog even langs de bloemist, geef haar een boeketje van ons. Of een potplant, ze is gek op potplanten, de schat! Een geranium. Of een begonia, die zijn het mooist in dit seizoen! En niet te duur, ja, doe dat, koop haar een begonia!

PAPA : Kom maar even goed tot rust.

Korte herhaling van het Lena-thema.

(Stilte. L knutselt. Mama peutert in haar oor. Na enig aarzelen begint Papa terug te snijden.)

MAMA : Zal ik... Zal ik oma alvast maar bellen? Dan weet ze...

LENA : Gewoon weg, zei ik! Niet 'naar oma weg'! Gewoon. Weg. Ogen toe en wandelen. *(springt recht, vol vuur.)* Het bos in, niets meenemen, niets om van te leven! Kleren scheuren aan de bramen, schoenen verliezen in de modder, en niets hebben om ze te vervangen. Langzaam verwilderen, al mijn heerlijke

instincten naar boven laten komen. Rauwe ratten eten! Dierenvellen als deken!
Rijke boeren bestellen, wijnkelders plunderen! Het echte leven! Het ware leven!

MAMA : Kind...

(Er jankt een hond.)

Moppie! *(rent af.)*

Scène 4: ik ben wild, pap

LENA : Huilen als een hond naar de maan. *(doet de elastiek uit haar haar en schudt het wild. Gromt als een hond, springt op tafel, bedreigt grommend een denkbeeldig beest voor haar.)* Vechten met de andere roofdieren om een gevelde eland. *(springt grommend van de tafel.)*

PAPA : Rustig, Lena, rustig. Kom eens hier. Sssjt, kalm, braaf beestje.

(Papa komt recht, gaat voorzichtig naar Lena toe, probeert haar te kalmeren. Lena gromt naar hem. Papa knielt bij Lena, aait over haar hoofd.)

Hé, kalm aan, meid, het is niets, alles komt goed. Kom eventjes zitten. Rustig aan.

(Papa begeleidt Lena naar de tafel, waar ze min of meer in shock gaat zitten. Papa haalt een fles whisky en een glaasje boven. Schenkt het in.)

Hier, drink dit. Dat helpt. In echte noodgevallen helpt het.

(Lena staart naar het glaasje. Neemt een klein slokje.)

Drinken, meid, ineens achterover kappen. Dat werkt het best. En dan moet je naar mij luisteren.

(Lena drinkt het glaasje leeg. Papa schenkt nog een tweede in. Lena beweegt

nauwelijks terwijl ze als een robot drinkt. Ze staart over het publiek heen.)

Ik ben ook jong geweest, meid. Niet zo jong als jij, natuurlijk, dat moet ik toegeven, maar wel jong genoeg om je te begrijpen. Jong genoeg om te snappen dat je het hier niet kunt volhouden. *(Over het glaasje)* Oké, en nu is het genoeg, hé meid, genoeg voor altijd, dit is niks om een gewoonte van te maken. Grote middelen, noemen ze dat. Je moeder snapt het niet, die zal het ook nooit snappen. Die houdt niet van oplossingen. Daar kan ze niet mee om. Met problemen ook niet. Ze snapt heel weinig, je moeder. Ze zal nooit begrijpen dat je hier weg wilt. Ik wel, hoor, ik begrijp je maar al te goed. Dus ik stel voor dat je maakt dat je wegkomt, nu je moeder achter haar hondenbeest aan is. Maak dat je wegkomt, beleef dingen, leer de wereld kennen, het goede en het kwade! Er is veel om te ontdekken, mijn dochter, meer dan je denkt, en lang niet alles is even aangenaam.

(Lena tast naar de fles. Papa grist 'm weg.)

Genoeg! Genoeg, had ik gezegd! Kind, je bent niet slap, hoor je me, je bent NIET slap!

(Papa schudt Lena heftig door elkaar.)

Je kan af en toe eens een minder momentje hebben, dat mag, maar dan moet je jezelf terug de baas worden. Dat is verplicht, hoor je me, verplicht! Tien minuutjes, meer niet, dan moet je verstand het terug overnemen. Je tien minuten zijn om, Lena! Actie! Nu! Vertrek! En dat ik je hier niet meer terugzie voor je de wereld de baas bent!

(Papa trekt de stoel onder Lena vandaan, die wankelt en springt recht. Ze slaat met een klap het boek dicht dat ze net gerepareerd heeft. Ze kijkt wild vanonder haar haren naar haar vader.)

Gaat het lukken, meid?

LENA : Ik ben wild, pap.

PAPA : Dan is het goed.

LENA : Ik ben gevaarlijk, pap!

PAPA : Ik kan ook gevaarlijk zijn als je nu niet onmiddellijk gaat doen wat je wilt!

(Papa en Lena staan even tegenover elkaar, beiden grommend. Na een tijdje draait Lena zich om en vlucht het podium af. Er klinkt een extreem luide klap van een deur die dichtslaat. Het schilderijtje valt van de muur.)

(Luid) Verdomme! (raapt het schilderijtje op. Bekijkt het. Kerft er met onderdrukte woede een gezicht in. Keilt het in de coulissen.) Hou je in, vader, opvoeden is een natuurlijke gave. Je maakt geen fouten. Blijf rustig. (Wandelt nog even naar front. Denkt na. Lang. Beent af.)

(Er valt een doek over het bloemetjesbehang heen. Alles even donker. De twee gloeilampen worden omhooggetrokken, tafel, stoelen en boeken afgedragen.)

Scène 5: De wereld van de Boekenjager

Boekenjagerthema, rustig, sprookjesachtig

(Er komt een jongen op. Sjofele, nonchalante type. Onverzorgd kapsel, blote voeten in sandalen. Hij loopt een tijdje nadenkend over het podium, zoekt zich een plaats en een nonchalante houding. Hij probeert een aantal plekken en nonchalante houdingen uit en leunt uiteindelijk ergens tegen de zijkant van het podium. Probeert handen in de zakken, op nagels bijten, deuntje fluiten, armen over elkaar. Eindigt met handen in de zakken. De Boekenjager! Lena komt opgerend, nog een beetje opgejaagd. Kijkt om zich heen. Kijkt naar het boek dat ze nog in haar handen heeft. Slaat het open. Ze leest in haar boek, in gedachten verzonken. Ze eindigt vooraan, zet zich op de rand van het podium. Boekenjager pakt iets te eten uit zijn zak en knabbelt er op. Kijkt naar Lena.)

LENA : Hij stond op de rotspunt en keek in de diepte. Onder zijn blik golfdde de groene heuvels tot aan de horizon, als een tafellaken dat door een Moedergod

voorbij de horizon werd opgeschud. Stoffige broodkruimeltjes van het goddelijke ontbijt dansten in het gouden ochtendlicht. Hij stond op de rotspunt en ademde diep in. Dieper. Hij ademde meer frisse lucht in dan hij dacht dat er in zijn longen paste. Hij ademde tot het bijna pijn deed. Als hij nu zou springen, zou hij kunnen vliegen, dat wist hij zeker. Maar hij sprong niet. De wetenschap was genoeg. Kunnen vliegen, maar het niet doen, omdat het niet moet. Dat is vrijheid. *(kijkt op naar het publiek. Ze staart dromerig in de verte.)*

Boekenjagerthema stopt.

Mooi hé?

BOEKENJAGER : Heb je jouw boek gevonden?

(Lena schrikt, doet haar boek dicht en springt recht. Boekenjager blijft nonchalant leunend staan.)

LENA : Wat?

BOEKENJAGER : *(Lacht zachtjes)* Of je jouw boek gevonden hebt.

LENA : Wat zit jij mij zo stiekem te besluipen?

BOEKENJAGER : Dat doe ik niet, hoor, dat doe ik niet! Je was zo verdiept in je boek, dat je me niet zag staan! Daarom dat ik het vroeg, of je jouw boek gevonden hebt.

LENA : Wat gaat jou dat aan of ik dit boek gevonden heb?

BOEKENJAGER : Dat vraag ik ook niet! En je moet niet zo kattig doen, we kunnen ook beleefd een gesprek voeren, dat is een stuk gezelliger.

LENA : Pfu! Wat vraag je dan, als je je vraag niet vraagt? Je doet wel ingewikkeld, hoor.

(Boekenjager komt los van zijn plek en begint traag rond Lena heen te wandelen.)

BOEKENJAGER : Iedereen heeft een boek dat speciaal voor hem geschreven is. Eén

boek, van al die oneindig veel boeken op de wereld. Er zijn er veel die het niet vinden, helaas, er zijn er veel die het niet herkennen als het op hun pad komt. Maar er zijn er ook, en dat zijn de gelukkigen, de witte raven, de uitverkorenen, die het vinden en er van gaan houden. Die krijgen er een band mee, lezen en herlezen het, twintig, honderd keer. Ze gaan er in op, worden één met hun boek. Worden een personage.

LENA : *(Nieuwsgierig)* Wie ben jij?

BOEKENJAGER : Ik... Ik ben De Boekenjager, en noem me maar De Boekenjager. Ik ben de vrijbouter in de wereld van het geschreven woord, baas over mezelf en de wereld en verzamelaar van vakliteratuur. *(Maakt zwierige buiging)*
Aangenaam, en wie ben jij?

LENA : Lena.

BOEKENJAGER : Lena... Gewoon Lena?

LENA : Gewoon Lena

BOEKENJAGER : Geen bijnaam?

LENA : Gewoon, Lena.

BOEKENJAGER : Geen verhaal?

LENA : Geen verhaal. Nog helemaal niets meegemaakt.

BOEKENJAGER : Geen verhaal!?! *(begint geagiteerd te ijsberen.)* Wat een tragisch kind ben jij! Dat loopt hier op een woeste ochtend eenzaam door de stad, met de blik van een wilde kat in haar ogen en een boek in de arm, en dat beweert geen verhaal te hebben! Komaan, meid, dat maak je mij niet wijs, je moet een verhaal hebben! Waar ga je naartoe, mysterieus meisje-zonder-verhaal? Wat drijft je op deze donkere avond, mysterieuze Lena-zonder-bijnaam?

LENA : Ik ga nergens heen, ik ben van huis weggelopen.

BOEKENJAGER : Ow...

(Lena kijkt naar de grond, Boekenjager kijkt haar zijdelings aan, neemt haar van kop tot teen op.)

Ik begrijp het al... Je zoekt een verhaal! Je zoekt avontuur! Je wilt leven!

(Lena knikt.)

Dan heb je geluk dat je mij bent tegengekomen, Lena, want verhalen heb ik toevallig in overvloed. Kom met me mee, Lena, kom met me mee! (*gooit zich aan haar voeten en smeekt zich te pletter.*) Alsjeblieft, pliespliesplies, kom met me mee, dan beleven we samen doldwaze avonturen en maken je een verhaal zoals er niemand op deze wereld een verhaal heeft!

LENA : (*Lacht*) En waar ga jij ineens zo'n wilde avonturen vandaan halen, gekkerd?

BOEKENJAGER : Oh, die avonturen komen vanzelf wel. In de wereld van De Boekenjager kunnen nu eenmaal meer dingen dan in de rest van de wereld. Kom op, meid, als je met De Boekenjager op pad gaat, moet je wel wat meer moed tonen, hoor! Schouders recht... Kin omhoog, naar de toekomst kijken, Lena! Haar uit je ogen, beter zo. Ja, hou die wilde kattenblik maar, die vond ik tof. (*trekt haar schouders recht, doet haar kin omhoog, strijkt haar haar uit haar ogen. Haalt diep adem.*) Diep ademen.

(*Boekenjager staat achter Lena, houdt haar schouders recht, ze halen samen heel diep adem.*)

Vrolijke ik-kan-alles-aan-lach op je gezicht...

(*Boekenjager en Lena kijken elkaar in de ogen, Lena barst in lachen uit, Boekenjager volgt, ze lachen samen. Ze blijven vrolijk en lacherig.*)

Helemaal goed zo, ik herken je bijna niet meer. Gaan we ervoor?

LENA : We gaan ervoor! Waar gaan we voor?

(*Boekenjager wordt plots terug ernstig en mysterieus. Fluistert met zijn gezicht vlak bij het hare.*)

BOEKENJAGER : We gaan op boekenjacht!

LENA : (*Lacherig*) Woe, spannend!

BOEKENJAGER : Wacht maar, Lena, wacht maar, je zult je avonturen wel krijgen!

LENA : Ik kan alles aan, dat heb je zelf gezegd!